

[Bertel Dahlgaard.]

indenrigsministeriet, viser endvidere, at medens der i 1947 var 18 apotekere, som havde et overskud på over 50 000 kr., er der i 1948 47 apotekere, som har et sådant overskud. Derfor kan man i det materiale, der foreligger, ikke finde nogen argumentation for at lette de store apotekers afgifter i forhold til det, der er foreslået.

Jeg anbefaler lovforslaget til endelig vedtagelse ved tredje behandling, også ud fra den betragtning, at det ikke alene er et forslag, som hviler på en enstemmig betænkning fra apotekerkommissionen, men det er også et forslag, man fra, skal vi sige i hvert tilfælde $\frac{3}{4}$ af alle landets apotekere, imødeser vedtagelsen af med megen interesse.

Evald Christensen: I udvalget rettede jeg en henstilling til den højtærede indenrigsminister om, at den siddende apotekerkommission også overvejer indførelse af fri apotekernæring. Jeg vil gerne også her henstille til den højtærede indenrigsminister at føre det frem for apotekerkommissionen. Det er vor opfattelse, at denne forretning skal ud i fri konkurrence; derved vil priserne komme ned i et niveau, der er mening i for dem, som skal købe hos apotekerne. Lovrigt tiltræder vi flertallets indstilling.

Indenrigsministeren (Smørum): Det af et mindretal stillede ændringsforslag om at bibeholde den hidtidige ret til at fradrage forrige års nettoafgift finder jeg uheldigt. Denne fradragsret medfører, som jeg tidligere har fremhævet, svingende og ujævne indtægter for apotekerne. Endvidere finder jeg, at fradragsretten virker uheldigt, når der som her er tale om en næringsafgift, der fæstner virkningen af den for de almindelige skatter gældende fradragsret. Jeg må derfor anbefale at stemme imod det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Jeg takker for flertallets indstilling om at gennemføre lovforslaget om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden uforandret og for hele udvalgets indstilling om vedtagelse af forslaget om ændring i loven om apotekervæsenet.

Poul Claussen: I anledning af den bemærkning, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte om den oplysning, vi fik i udvalget, nemlig, at apotekernes gennemsnitsindtægt er steget fra 20 000 kr. til 28 000 kr. fra 1947 til 1948, vil jeg gerne minde om, at det er en af de indtægter, der falder, om jeg så må sige, i bølger; året i

forvejen var indtægten faldet meget betydeligt, gennemsnitligt til 20 000 kr., det tal, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har forelsket sig i som udgangspunkt. Det er jo sådan, at i 1936—37, da den lovgivning, som det ærede medlem dengang var fader til, kom til verden, lå apotekernes gennemsnitsindtægt et sted mellem 16 000 og 17 000 kr., og hvis man sammenligner med disse tal, regner dem om med et hvilket som helst pristal, så er det meget vanskeligt at få noget formidabelt ud af et tal på 28 000 kr. eller et tal på 20 000 kr. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i de gennemsnitstal, der i øjeblikket beregnes for apotekernes indtægter, mangler der en meget stor post, idet vi i apotekerne mangler 100—125 farmaceuter, hvis lønning ikke figurerer blandt udgifterne, men indgår i apotekernes overskud for tiden, en indtægt, der forsvinder, såsnart et tilstrækkeligt personale er tilstede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til midlertidig lov om ændring i lov nr. 108 af 31. marts 1932 om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 66 stemmer mod 24; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 2 og 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§§ 4—7

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet (apotekertilskud og apotekerafgift).